

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové v právní věci

žalobce: J. M., narozen X
bytem X

zastoupený advokátkou JUDr. Lucií Hrdou
sídlem Vinohradská 343/6, 120 00 Praha 2 – Vinohrady

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2023, č. j. 089710/2023/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2023, č. j. 089710/2023/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení vydanému Magistrátem města Kladna (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 5. 2019, č. j. ZP63/OM/4487/199010/2018 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 72 odst. 1 a 3 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 270/2021 Sb. (dále jen „zákon o matrikách“) nevyhověl žádosti žalobce o změnu jeho jména z „J.“ na „Maria“ a tuto změnu jména nepovolil.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

2. Soud se v této věci již potřetí zabývá otázkou nevyhovění žádosti žalobce o změnu jména ze strany správních orgánů, přičemž předchozí první rozhodnutí žalovaného bylo soudem zrušeno pro nepřezkoumatelnost a druhé rozhodnutí pro podstatné vady řízení.
3. Žalobce podal dne 7. 8. 2018 žádost o změnu jména J. na jméno Maria s tím, že toto jméno v běžném životě užívá a se svým současným jménem se neztotožňuje. Jméno Maria dle žalobce není ženským jménem, přičemž jej užívá či v minulosti užívalo několik mužů. V průběhu řízení před správním orgánem I. stupně bylo zjištěno, že v minulosti bylo několika mužům zapsáno jméno Maria, a to vždy na druhém místě (např. Jiří Maria). Tuto variantu připustila i znalkyně z oboru jazykověda PhDr. Miroslava Knappová, CSc., která uvedla, že jméno Maria lze jako mužské jméno užívat, avšak nikoliv pokud se jedná o jméno jediné. Správní orgán I. stupně tudíž následně žalobce vyzval, zda chce zapsat jméno Maria jako druhé jméno. Na tuto výzvu žalobce nereagoval, a tak správní orgán I. stupně vydal dne 5. 11. 2018 rozhodnutí, jímž změnu jména nepovolil. Uvedené rozhodnutí však bylo žalovaným k odvolání žalobce pro vady řízení a nedostatečné zjištění skutkového stavu zrušeno a věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k novému projednání.
4. Správní orgán I. stupně následně vyžádal od Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky znalecký posudek bez zadání konkrétní znalecké otázky, přičemž ze znaleckého posudku vyplynulo, že užívání jména Maria jako jediného mužského jména nelze doporučit, avšak toto jméno lze užívat na druhé pozici jakožto výjimku vycházející z náboženských tradic. Správní orgán I. stupně současně vyžádal spisový materiál od Magistrátu města Teplice týkající se řízení ohledně změny jména jiného žadatele. Součástí spisového materiálu byl i znalecký posudek z roku 2001, dle něž lze u osoby mužského pohlaví užít jméno Maria, avšak pouze na druhé pozici za předpokladu, že první jméno je jednoznačně mužské, přičemž tento závěr se týká výhradně jména Maria, nikoliv dalších ženských jmen. K obdobnému závěru dospěla rovněž znalkyně PhDr. Miroslava Knappová, CSc., v rámci svého znaleckého posudku č. 68/2019 ze dne 28. 3. 2019. Po doplnění dokazování správní orgán I. stupně žádost žalobce svým rozhodnutím ze dne 28. 5. 2019, č. j. ZP 63/OM/4487/199010/2018, opětovně zamítl s tím, že Maria je ženské jméno, které sice lze s ohledem na historická a náboženská specifika zapsat i muži, avšak pouze ve spojení s jiným mužským jménem, nikoliv jako jméno jediné. K odvolání žalobce žalovaný svým rozhodnutím ze dne 22. 7. 2019, č. j. 084636/2019/KUSK, odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil s tím, že správní orgán I. stupně sice při ustanovení znalců nepostupoval v souladu s § 56 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), to však nemělo vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí. Závěry znaleckých posudků považoval žalovaný za srozumitelné a souladné, načež přitakal závěrům správního orgánu I. stupně a uvedl, že mu není znám žádný případ, kdy by bylo muži zapsáno jméno Maria jako jediné.
5. Na podkladě žaloby podané žalobcem zdejší soud rozsudkem ze dne 23. 7. 2021, č. j. 55 A 78/2019-31, rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Zdejší soud uvedl, že pro zápis jmen do matriky jsou stanovena určitá Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

pravidla, která ve veřejném zájmu brání tomu, aby byla do matriky zapisována jména zcela libovolná, zkomolená, hanlivá, urážlivá, matoucí či nerespektující pohlaví dotyčné osoby. Je tomu tak proto, že jméno a příjmení provází člověka celým životem, je vyjádřením jeho osobní identity a člověk jeho prostřednictvím vstupuje v soukromý i veřejný styk s dalšími osobami. Na zachování veřejného pořádku je nutné bezpodmínečně trvat i v případě, kdy dochází ke změně zapsaného jména, jakkoli tuto změnu činí člověk na základě svého osobního rozhodnutí, a není tak obvykle důvod předpokládat, že by si vědomě chtěl změnou jména přivodit újmu na vážnosti, cti či pověsti.

Současně soud žalovanému uložil, aby se zabýval zejména klíčovou odvolací námitkou týkající se povahy jména Maria a aby si za tímto účelem procesně správným postupem opatřil nový znalecký posudek či doplněk znaleckého posudku s položenou znaleckou otázkou. V návaznosti na to žalovaný vyžádal doplnění znaleckého posudku Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky (doplněk neobsahuje znaleckou doložku), z nějž vyplynulo, že jméno Maria je od původu jménem ženským, které je přípustné užívat i ve funkci jména mužského, avšak výlučně na druhé pozici. Nejedná se tedy o jméno neutrální, neboť není užíváno rovnocenně pro obě pohlaví. Žalovaný posléze vydal dne 23. 9. 2021 pod č. j. 120852/2021/KUSK další rozhodnutí, jímž opět odvolání žalobce zamítl, prvostupňové rozhodnutí s odkazem na znalecké závěry potvrdil a uvedl, že jméno Maria, byť se jedná o jméno ženské, lze u osob mužského pohlaví podle § 62 odst. 3 zákona o matrikách zapsat i jako jméno mužské, avšak pouze na druhé pozici, k čemuž v praxi ojediněle dochází. Bylo by přitom v rozporu s veřejným zájmem, pokud by osobě mužského pohlaví bylo změněno jméno na ženské, neboť účelem jména je rovněž určení pohlaví osoby.

6. Rozsudkem ze dne 28. 3. 2023, č. j. 43 A 86/2021-32, bylo uvedené rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc mu byla opětovně vrácena k dalšímu řízení. Důvodem pro další kasační zásah zdejšího soudu bylo procesní pochybení žalovaného, který žalobci v rozporu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu neumožnil vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům rozhodnutí. Soud uzavřel, že žalovaný sice v souladu se závazným právním názorem vyjádřeným v předchozím kasačním rozhodnutí zdejšího soudu doplnil podklady k posouzení stěžejní otázky, tj. povahy jména Maria, avšak neumožnil žalobci před vydáním rozhodnutí na doplněné podklady reagovat. Současně soud uvedl, že neustanovení znalce v souladu se správním řádem je sice vadou, nicméně nahrazení znaleckého posudku prostým vyjádřením Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky nemělo i s ohledem na obsah vyjádření vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného. Soud rovněž uvedl, že pokud žalovaný po odstranění procesních vad znovu uzavře, že Maria není neutrálním jménem, neboť jej nelze rovnocenně užívat jako jméno ženské i mužské, je takový závěr logickým důsledkem úvahy spočívající v tom, že se jedná o jméno ženské, které sice bylo zapisováno i mužům, avšak pouze ve specifickém postavení jako výraz určité „anomálie“ systému. Zápis ženského jména jakožto jediného jména muži by vedl k popření společenské a jazykové normy, dle níž nemá být jméno v rozporu s pohlavím jeho nositele. Skutečnost, že správní orgány v jiných řízeních zapsaly jméno Maria jako druhé jméno osobám mužského pohlaví, nemůže v žalobci vzbudit legitimní očekávání, že mu jakožto muži bude jako jediné zapsáno ženské jméno. Žalobcem poukazovaná správní praxe se totiž liší tím, že přítomnost mužského jména na prvním místě jasně signalizuje, že jeho nositel je mužem, nikoliv ženou. Pokud by však správní orgány zapsaly muži ženské jméno jakožto jméno jediné, byl by takový postup v rozporu s ustanovením § 72 odst. 3 zákona o matrikách a zejména smyslem právní úpravy jako takové, který tkví v ochraně „rodově významného charakteru jmen.“ Je-

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

li jméno Maria jménem ženským, nelze jej žalobci podle zákona o matrikách zapsat jako jméno jediné.

7. Žalovaný po dalším kasačním zásahu soudu v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu umožnil žalobci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, přičemž žalobce tohoto práva využil a po nahlédnutí do spisu se ve lhůtě pro vyjádření stanovené žalovaným usnesením ze dne 15. 5. 2023, č. j. SZ_045165/2023/KUSK, vyjádřil. V návaznosti na to žalovaný vydal napadené rozhodnutí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný při svém rozhodování vyšel z ustanovení § 62 odst. 1 věty třetí a § 72 odst. 3 zákona o matrikách, dle nichž nelze do matriční knihy zapsat osobě mužského pohlaví jméno ženské a naopak, a to ani při změně jména. V návaznosti na to se žalovaný dále v souladu se závazným pokynem soudu zabýval podstatou jména Maria, přičemž při řešení této otázky vycházel ze dvou znaleckých posudků vypracovaných znalkyní (zřejmě PhDr. Miroslavou Knappovou, CSc., pozn. soudu) v letech 2001 a 2019 a posudku Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky včetně jeho doplnění. Ze znaleckých závěrů vyplývá, že jméno Maria je jménem ženským, které je však možné zapsat osobě mužského pohlaví jako druhé jméno za předpokladu, že první jméno je jednoznačně mužské. Dle doplňku posudku Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky přitom jméno Maria není jménem neutrálním, neboť je nelze užít rovnocenně pro obě pohlaví. Žalovaný tudíž uzavřel, že Maria je ženským jménem, které nelze osobě mužského pohlaví zapsat jako jméno jediné, ale lze je zapsat jako druhé jméno v kombinaci s jednoznačně mužským jménem. Žalovaný rovněž uvedl, že jeho závěr nezvrátil ani článek autorky Jany Valdové, který žalobce přiložil ke svému vyjádření k podkladům rozhodnutí, a uvedl, že citovaná autorka má na svých webových stránkách seznamy rodově neutrálních jmen, které jméno Maria neobsahuje. V otázce veřejného zájmu posléze žalovaný odkázal na odůvodnění rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 7. 2021, č. j. 55 A 78/2019-31, a uzavřel, že odvolání žalobce nelze vyhovět.

Obsah podání účastníků

8. Žalobce v podané žalobě předně namítl, že žalovaný nesprávně posoudil povahu jména Maria a dovodil, že se jedná o ženské jméno, přestože žalobce předložil řadu argumentů svědčících pro závěr, že se jedná o jméno neutrální. Nadto je přístup správních orgánů ambivalentní, neboť na jedné straně změnu jména žalobce na Maria s odkazem na znění zákona odmítají a zároveň připouští porušení zákona v podobě zápisu jména Maria za předpokladu, že si žalobce ponechá jméno J. Z toho žalobce i s ohledem na historickou judikaturu Nejvyššího správního soudu Československé republiky (nález ze dne 25. 10. 1932, č. 15.985) a správní praxi jiných správních orgánů dovozuje neutralitu jména Maria, neboť v opačném případě by takový zápis nebyl možný. Žalovaný se přitom s argumentací žalobce v napadeném rozhodnutí vypořádává nedostatečně a ryze formalisticky bez materiálního posouzení, a proto nedostál své povinnosti vyplývající z ustanovení § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný se totiž řádně nevypořádal s námitkou, že dle § 62 odst. 3 zákona o matrikách je možné, aby osoba užívala dvě jména, přičemž pro volbu druhého jména se užijí stejná pravidla jako v § 18 ve spojení s § 62 odst. 1 zákona o matrikách, pročez tedy nelze muži zapsat jméno ženské a naopak. K tomuto argumentu žalovaný pouze uvedl, že jeho závěr o povaze jména Maria „*nezpochybnila ani argumentace účastníka v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí*“, což je rovněž v rozporu s bodem 25 odůvodnění rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 7. 2021, č. j. 55 A 78/2019-31. Jako jeden z nosných důvodů napadeného rozhodnutí žalovaný s ohledem na vypracované znalecké posudky vnímá „*požadavek na respektování pohlaví ve jméně*“, což žalobce považuje za absurdní, neboť Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

takový požadavek vyvrací podstatu neutrálních jmen, jejichž nositeli může být kdokoliv bez ohledu na pohlaví. Nadto je genderová neutralita jmen složitou záležitostí, neboť pohled na genderovou povahu jména se mění v čase, což vyplývá ze žalobcem předloženého článku, a tudíž požadavek žalovaného na skutečně neutrální jméno nelze beze zbytku naplnit. Ostatně i seznamy neutrálních jmen obsahují jména výrazně mužská (Dan, Jachym, Jean, Jerry, ...) či výrazně ženská (Andrea, Antonie, Carle, Jane, ...), při jejichž použití by nebyl respektován požadavek na respektování pohlaví ve jméně, avšak žalovaný by je s ohledem na svou argumentaci pravděpodobně žalobci zapsal. Seznam neutrálních jmen přitom vydalo rovněž Ministerstvo vnitra České republiky včetně metodiky, která správním orgánům ukládá uvedená jména zapsat bez dalšího zkoumání. Jednání žalovaného tak žalobce považuje za nezákonnou libovůli při stanovení kritérií pro změnu jména.

9. Žalovaný dle žalobní argumentace současně sice žalobci umožnil seznámit se s podklady pro rozhodnutí, nicméně v odůvodnění napadeného rozhodnutí v reakci na vyjádření žalobce, jehož přílohou byl článek sepsaný Mgr. Janou Valdrovou, Ph.D., uvádí další důkazní prostředky, zejména seznam neutrálních jmen Mgr. Valdrové na jejích internetových stránkách. Ten však žalobce nepředložil a žalovaný mu přesto neumožnil se k tomuto podkladu pro rozhodnutí vyjádřit. Nemohl tak žalovanému sdělit, že sama autorka seznamů uvádí, že seznamy nejsou a ani nemohou být úplné. Žalovaný tudíž dle přesvědčení žalobce znovu nedostal své povinnosti umožnit žalobci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí zakotvené v § 36 odst. 3 správního řádu.
10. Konečně má žalobce za to, že se žalovaný vůbec nezabýval jeho argumentací, že jméno J. M. není vyjádřením jeho osobní identity, neboť žalobce v soukromém styku i přes těžkosti a omezení s tím spojená užívá jméno M. M. Žalovaný se však vůbec nevyjádřil k tomu, zda je taková situace ve veřejném zájmu více než domnělé zmatení veřejnosti pohlavím žalobce, natož aby tuto skutečnost jakkoliv dokazoval. Žalobce tedy navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalovanému uložil povinnost mu uhradit náhradu nákladů řízení.
11. Žalovaný ve svém **vyjádření k podané žalobě** uvedl, že námitka nevypořádání se s argumentací žalobce v napadeném rozhodnutí není důvodná, neboť žalovaný v jeho odůvodnění uvedl, že příklady z praxe jiných správních orgánů neposunuly jméno Maria do kategorie neutrálních jmen, jelikož požadavek na respektování pohlaví ve jméně byl v těchto případech zachován. Jméno Maria není jménem neutrálním, ale ženským, které lze výjimečně zapsat na druhé pozici rovněž jako jméno mužské, což vyplývá z historických a náboženských souvislostí, nikoliv ze žalobcem tvrzené neutrální povahy jména Maria. V takovém případě by totiž byl zcela nedůvodný požadavek na zápis jména Maria ve spojení s jednoznačně mužským jménem. Žalovaný v rámci svého správního uvážení při svém rozhodování vycházel ze znaleckých závěrů, zejména z doplňujícího posudku č. 34/2019, který jednoznačně označil jméno Maria jako jméno ženské, nikoliv neutrální. S ohledem na obsah ostatních posudků a nezjištění jakéhokoli rozhodnutí, které by jméno Maria definovalo jako neutrální či mužské, tak žalovaný uzavřel, že se jedná o ženské jméno, které nelze osobě mužského pohlaví zapsat jakožto jediné. K žalobcem tvrzenému ambivalentnímu přístupu žalovaný uvedl, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by připouštěl zápis jména Maria jako jména druhého při ponechání jména Jan, neboť o takové změně žalovaný nerozhodoval.
12. Žalovaný nepovažuje za důvodnou ani námitku procesního pochybení spočívajícího v porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť uvedením seznamu neutrálních Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

jmen v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný pouze upozornil na webové stránky autorky článku a seznam neutrálních jmen, přičemž upozornění na tento seznam obsahuje i článek přiložený žalobcem k jeho vyjádření k podkladům rozhodnutí. Akceptace této námítky by vedla k nikdy nekončícímu správnímu řízení a v podstatě by vyloučila i možnost správního orgánu odkazovat na relevantní judikaturu či veřejně dostupné publikace. Žalovaný tedy po seznámení žalobce s podklady pro rozhodnutí žádný další důkaz neopatřoval, žádné dokazování neprováděl, a tudíž mu nevznikla povinnost umožnit žalobci opětovně se k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit. I pokud by však soud uzavřel, že tato povinnost žalovanému vznikla, nejednalo by se o vadu řízení mající vliv na zákonnost nebo správnost napadeného rozhodnutí, neboť i bez uvedeného seznamu by žalovaný dospěl k totožnému skutkovému závěru o tom, že Maria je jménem ženským.

13. K existenci seznamu a metodiky vydaných Ministerstvem vnitra České republiky žalovaný uvedl, že Ministerstvo vnitra vydalo dne 23. 6. 2023 směrnici č. j. MV-72740-32/VS-2023, k postupu matričního úřadu při zápisu rodově neutrálního jména, která nabyla účinnosti dne 1. 7. 2023, tedy až po vydání napadeného rozhodnutí. Žalovanému však obsah citované směrnice byl znám již před její účinností, přičemž postup správních orgánů, zejména opatření důkazních prostředků v podobě znaleckých posudků a odborného vyjádření byl zcela v souladu s metodikou (byť v době rozhodnutí ještě neúčinnou). Žalovaný tedy sám nestanovil kritéria pro změnu jména a v jeho postupu nelze spatřovat libovůli. K otázce namítaného nevypořádání se s otázkou veřejného zájmu žalovaný uvedl, že dle jeho názoru v této části postačí odkaz na rozsudek č. j. 55 A 78/2019-31, a doplnil, že právo žalobce na volbu svého jména naráží na mantinely veřejnoprávní úpravy chránící veřejný zájem. Pokud se přitom žalovaný pohyboval v mantinelech právní úpravy a s ohledem na zákonný zákaz zápisu ženského jména osobě mužského pohlaví žádosti žalobce o změnu jména nevyhověl, nebyl jeho postup v rozporu s veřejným pořádkem ani se zákonem. Ze všech těchto důvodů tedy žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
14. V rámci **repliky** žalobce v podstatě zopakoval svou žalobní argumentaci a doplnil, že znalci vytvářejí podmínky pro udělování jmen, které zákon neuvádí.

Posouzení věci krajským soudem

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny požadované formální náležitosti, a proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem souhlasil výslovně a žalovaný konkludentně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl, neboť k důkazu navržené listiny jsou součástí správního spisu.

K procesnímu pochybení žalovaného

16. Žalobce se v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí v první řadě zabýval žalobcem namítaným procesním pochybením žalovaného, jež má spočívat v odkazu napadeného rozhodnutí na seznam neutrálních jmen, ve vztahu k němuž (jako důkazu) neměl žalobce prostor se vyjádřit ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu.

17. Podle § 36 odst. 3 části věty první před středníkem správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
18. Smyslem a účelem procesního práva zakotveného v citovaném ustanovení je „*signalizovat účastníkovi, že správní řízení se chýlí ke konci, a tak by účastník mohl a měl uplatnit své celkové stanovisko k věci a k podkladům, případně učinit závěrečné vyjádření*“ (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2022, č. j. 52 A 14/2021-43), přičemž toto právo je promítnutím práva vyjádřit se v řízení ke všem prováděným důkazům zakotveného v článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10. 10. 2024, č. j. 33 A 7/2023-85).
19. Soud v této souvislosti předeseílá, že žalovaný po v pořadí již druhém kasačním zásahu zdejšího soudu v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu umožnil žalobci vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, přičemž žalobce této možnosti využil a po nahlédnutí do spisu se ve lhůtě stanovené správním orgánem vyjádřil. Žalobci však lze přisvědčit v tom ohledu, že mu nebylo ze strany žalovaného umožněno vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje rovněž na seznam neutrálních jmen dostupný na internetových stránkách www.valdrova.cz, přičemž první zmínka o tomto podkladu pro rozhodnutí se skutečně objevuje až v napadeném rozhodnutí. Žalovaný tedy žalobci neumožnil se k tomuto podkladu pro rozhodnutí vyjádřit, přičemž skutečnost, že samotný žalobcem předložený článek na seznam neutrálních jmen odkazuje, na povinnosti žalovaného postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu ve vztahu ke všem podkladům ničeho nemění. Obsah této webové stránky není součástí předloženého článku, a jde tedy o samostatný zdroj skutkových zjištění, jehož využití žalovaným žalobce nemohl automaticky předpokládat. Nejedná se ani o inspirativní zdroj právní argumentace, jako je tomu v případě odkazů na komentářovou literaturu či judikaturu. Pokud tedy žalovaný neumožnil žalobci vyjádřit se k jednomu z podkladů pro rozhodnutí, zatížil řízení vadou.
20. Soud však tuto vadu v kontextu projednávané věci nepovažuje za natolik zásadní, aby byla důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Postup dle citovaného ustanovení je namístě pouze tehdy, pokud se jedná o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a takové porušení mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Takové porušení přitom zpravidla nelze dovodit za situace, kdy by byl výrok rozhodnutí stejný, i kdyby k příslušné vadě nedošlo (srov. ŠEBEK, Petr. § 76 [Rozhodování bez nařízení jednání]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016.).
21. V daném případě je z obsahu spisu zřejmé, že žalobce byl seznámen se všemi podklady pro rozhodnutí s výjimkou již citovaného seznamu neutrálních jmen. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je nicméně zcela zjevné, že argument tímto podkladem užil žalovaný v zásadě *obiter dictum*, tedy nad rámec nosných důvodů rozhodnutí, a tudíž lze uzavřít, že by žalovaný rozhodl stejně i bez odkazu na uvedený seznam. Tím se nastalá situace zásadně liší od situace řešené v rozsudku zdejšího soudu ze dne 28. 3. 2023, č. j. 43 A 86/2021-32. Citovaným rozsudkem bylo předchozí rozhodnutí žalovaného zrušeno pro procesní pochybení spočívající rovněž v porušení § 36 odst. 3 správního řádu žalovaným, avšak v tomto případě ve vztahu ke zcela zásadním podkladům, zejména k vyjádření Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky či ke zjištění ohledně zápisu jména Maria jinému žadateli Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

v roce 2001. Procesní pochybení žalovaného nebylo s ohledem na doplňkovou povahu (jediného) podkladu, k němuž se žalobce neměl možnost vyjádřit, natolik zásadní, aby bylo důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť opačný postup by byl přepjatým formalismem a neúměrně by prodlužoval správní řízení. Soud zároveň připomíná, že pro úspěšnost námitky porušení práva vyjádřit se k podkladům je nezbytné, aby žalobce popsal, jakým způsobem takové pochybení mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí, respektive co by se změnilo v případě, kdyby k tvrzené procesní vadě nedošlo (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 28/2011-78, nebo ze dne 31. 8. 2015, č. j. 8 As 149/2014-68). Žalobce však v žalobě (a ani později v průběhu řízení) žádnou takovou argumentaci vůbec nepředestřel. Tato námitka proto není důvodná.

K posouzení povahy jména Maria žalovaným

22. Žalobce dále brojil proti posouzení povahy jména Maria žalovaným jakožto jména ženského, přičemž řešení této otázky je pro rozhodnutí ve věci zcela zásadní.
23. Podle § 62 odst. 1 věty první až třetí zákona o matrikách lze do matriční knihy zapsat jakékoliv existující jméno, a to v správné pravopisné podobě. Nelze zapsat jména zkomolená. Fyzické osobě mužského pohlaví nelze zapsat jméno ženské a naopak.
24. Podle § 72 odst. 1 zákona o matrikách lze jméno, popřípadě jména, nebo příjmení, popřípadě více příjmení, která je fyzická osoba povinna užívat, změnit fyzické osobě pouze na základě její žádosti, případně žádosti jejich zákonných zástupců.
25. Podle § 72 odst. 3 věty první zákona o matrikách se změna jména nepovolí, žádá-li fyzická osoba mužského pohlaví o změnu na jméno ženské, nebo naopak, žádá-li o změnu jména na jméno neexistující, zkomolené nebo na jméno, které má žijící sourozenec společných rodičů.
26. Jak již zdejší soud předeslal ve svých předchozích zrušujících rozhodnutích v projednávané věci, je z rozhodné právní úpravy zřejmé, že fyzická osoba může požádat o změnu jména zapsaného v matrice. Pro zápis (a změnu) jmen do matriky stanoví zákon pravidla, která ve veřejném zájmu brání matričnímu zápisu jmen libovolných, zkomolených, hanlivých, urážlivých, matoucích či nerespektujících pohlaví dotyčné osoby. Je tomu tak s ohledem na to, že jméno a příjmení provází člověka celým životem, je vyjádřením jeho osobní identity a člověk jeho prostřednictvím vstupuje v soukromý i veřejný styk s dalšími osobami. Na zachování veřejného pořádku je přitom nutné bezpodmínečně trvat i při změně zapsaného jména, přičemž jedním ze stanovených pravidel je, že osobě ženského pohlaví nelze zapsat jméno mužské a naopak, přípustný je však pro obě pohlaví zápis jména neutrálního, neboť takový postup zákon nevylučuje.
27. Je-li tudíž jméno výhradně ženské, byť výjimečně zapisované též mužům jako jméno druhé, vedl by jeho zápis jakožto jména jediného k popření tradiční a dosud uznávané společenské i jazykové normy, jež se promítá i do platného práva, dle níž nemá být „pohlavní“ či „rodový“ atribut jména v rozporu s pohlavím jeho nositele. Účelem jména totiž je v českém prostředí rovněž identifikace osoby a určení jejího pohlaví, přičemž ochrana této funkce je, jak vyplývá z promítnutí této společenské normy přímo do zákona, ve veřejném zájmu. Pro úplnost soud dodává, že na výše uvedené funkci jmen nic nemění skutečnost, že nepochybně všechna jména jsou tuto funkci schopna plnit.
28. Žalovaný v průběhu řízení opatřil širokou škálu důkazů v podobě znaleckých posudků, vyjádření Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky (k povaze tohoto vyjádření

viz bod 25 odůvodnění rozsudku zdejšího soudu ze dne 28. 3. 2023, č. j. 43 A 86/2021-32) a podkladů založených ve správních spisech týkajících se jiných žadatelů. Ze znaleckých závěrů vyplývá, že jméno Maria je jménem ženským, které však má s ohledem na historické a zejména náboženské důvody specifické postavení, a proto začalo být v minulosti jako výjimka z pravidla voleno i jako mužské jméno, vždy však na druhé pozici (tedy v postavení, ve kterém nijak neoslabuje identifikační funkci jména popsanou v bodě 27 rozsudku – pozn. soudu). Z vyjádření Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky se přitom podávalo, že jméno Maria není jménem neutrálním, jak tvrdí žalobce, neboť jej nelze užívat rovnocenně pro obě pohlaví, ale jedná se o jméno ženské.

29. Pokud tedy žalovaný na podkladě takto provedeného a v poměrech projednávané věci neobvykle rozsáhlého dokazování v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů (§ 50 odst. 4 správního řádu) dospěl k závěru, že jméno Maria je jménem ženským, nelze takovému závěru dle přesvědčení zdejšího soudu ničeho vytknout, neboť má bezpečnou oporu ve skutkových zjištěních vyplývajících zejména ze znaleckých závěrů.
30. Na správnosti tohoto skutkového zjištění žalovaného ničeho nemění ani skutečnost, že v minulosti bylo jména Maria jiným žadatelům mužského pohlaví do matriky zapsáno, avšak výlučně jako jméno druhé ve spojení s jiným, jednoznačně mužským jménem. V této souvislosti soud ve shodě s bodem 35 a násl. odůvodnění rozsudku zdejšího soudu ze dne 28. 3. 2023, č. j. 43 A 86/2021-32, předesílá, že neposuzuje samotnou zákonnost této správní praxe (jež je nepochybně ve značném napětí s jednoznačnými požadavky platného práva), neboť žalobce se její aplikace nedomáhal (nežádal o zápis jména Maria na druhém místě). Uvedená správní praxe nicméně s ohledem na výslovný zákaz zápisu ženského jména osobě mužského pohlaví v zásadě nemůže tento zákonný zákaz prolomit, neboť takový postup správních orgánů nemůže u žalobce (nadto ve věci, která se od věcí řešených jinými správními orgány liší) vzbudit legitimní očekávání, jelikož by se s ohledem na ustanovení § 72 odst. 3 věty první zákona o matrikách jednalo o postup *contra legem* (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132).
31. Ze zmiňované správní praxe přitom nelze dovozovat ani neutralitu jména Maria, jak to činí žalobce, neboť správní spis neobsahuje žádné rozhodnutí, jímž bylo jméno Maria zapsáno žadatelům na druhé pozici s odůvodněním, že jde o neutrální jméno. Současně je ze znaleckého posudku vypracovaného k žádosti podané v roce 2001 zřejmý závěr znalkyně, že Maria je jménem ženským, jehož zápis vedle jména mužského je však přípustný i u mužů, a proto nelze bez dalšího dovodit, že správní orgány, které se o závěry posudku opíraly, považovaly jména Maria za jméno neutrální. Pokud jde o žalobcem odkazovaný seznam Ministerstva vnitra (směrnice Ministerstva vnitra č. j. MV-72740-32/VS-2023 ze dne 23. 6. 2023), tato směrnice nabyla účinnosti až dne 1. 7. 2023. Nebyla tedy ke dni rozhodnutí žalovaného (30. 6. 2023) účinná, a proto jí nebyl žalovaný vázán a soud k ní nemůže při posuzování zákonnosti napadeného rozhodnutí přihlížet (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Jako *obiter dictum* soud poznamenává, že příloha citované směrnice uvádí jméno Maria jako jméno ženské, nikoliv neutrální, a argumentaci žalobce tedy nijak nepodporuje.
32. Přisvědčit nelze ani námitce žalobce spočívající v tvrzení, že požadavek na respektování pohlaví ve jméně je absurdní, neboť i v seznamu neutrálních jmen se vyskytují jména výrazně mužská či výrazně ženská, a že znalci vytvářejí podmínky pro udělování jmen, které zákon nestanoví. V této souvislosti soud podotýká, že požadavek na respektování pohlaví vyplývá přímo ze zákona, konkrétně z § 62 odst. 1 věty třetí a § 72 odst. 3 věty první zákona o Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

matrikách, přičemž důvody této zákonné úpravy soud již vyložil výše. Zákon přitom nevylučuje užití jmen neutrálních, pouze zapovídá zápis či změnu zápisu ženských jmen mužům a naopak. Pro posouzení věci přitom není relevantní, zda žalobce subjektivně některá z jmen považovaných za neutrální vnímá jako „výrazně mužská“ či „výrazně ženská“, důležitá je jejich objektivní povaha daná prokazatelným uznávaným (do značné míry vlastně historickým) způsobem jejich užívání, kterou je třeba ve sporných případech (jako například v projednávané věci) zkoumat rovněž s využitím odborných publikací či znalecky, jelikož povaha jména jako mužského, ženského, či neutrálního je otázkou společenské konvence a tradic, které zákonodárce předmětným ustanovením *de facto* zakonzervoval (resp. posun těchto konvencí je v zásadě možný pouze skrze zahraniční užívání daných jmen, které může být ovládáno jinými pravidly). Námitka je tedy nedůvodná. Nad rámec výše řečeného soud pouze podotýká, že u některých jmen, která žalobce, pokládá za „výrazně mužská“ či „výrazně ženská“, lze i laickým pohledem na první pohled dovodit, proč jsou pokládána za neutrální – např. u jména Andrea je jejich obvyklé užívání výrazně ovlivněno místem použití – soud pokládá za notorietu, že zatímco v České republice se jméno Andrea dává především ženám, v Itálii jde o jméno primárně mužské, což se ovšem v minulosti projevilo v uznávání tohoto jména pro muže i v českých zemích, třebaže v praxi spíše sporadicky.

K ambivalentnímu přístupu správních orgánů k možnosti zápisu ženského jména osobě mužského pohlaví

33. Žalobce dále žalovanému vytýkal nedostatečné vypořádání se s námitkou spočívající v nedůvodném činění rozdílu mezi samostatným zápisem jména Maria jakožto jména ženského a zápisem tohoto jména na druhé pozici za současného ponechání jména J., a tedy fakticky v této části namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
34. Soud v souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu předesílá, že nepřezkoumatelným je zejména takové rozhodnutí, z něhož vůbec nelze seznat, jakým způsobem správní orgán rozhodl, dále rozhodnutí vykazující takové rozpory mezi výrokem a odůvodněním, že není možné zjistit, jakými úvahami byl správní orgán veden, případně rozhodnutí, z něhož není patrné, jak byla naplněna zákonná kritéria či pokud by spisový materiál obsahoval protichůdná sdělení a z obsahu rozhodnutí by nebylo patrné, které podklady byly vzaty v úvahu a proč (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008-73, a rozhodnutí v něm citovaná). Při soudním přezkumu přitom rozhodnutí správních orgánů tvoří jeden celek, navzájem se argumentačně doplňují, a proto lze nedostatky nebo dokonce i případnou nepřezkoumatelnost jednoho z rozhodnutí kompenzovat druhým rozhodnutím, a to v obou směrech (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).
35. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s odůvodněním rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zřejmé, že se správní orgány s touto námitkou žalobce nevypořádaly výslovně. Takový postup však sám o sobě nezakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů je teprve až takové rozhodnutí, z něž nelze důvody rozhodnutí vůbec seznat. Z kontextu odůvodnění rozhodnutí správních orgánů však lze (strana 5 napadeného rozhodnutí) implicitně dovodit, že správní orgány považují zápis ženského jména Maria osobě mužského pohlaví ve spojení s dalším jednoznačně mužským jménem i s ohledem na historické a náboženské důvody a z nich plynoucí specifičnost jména Maria za možný proto, že v takovém případě je zachován

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

pohlavní, resp. rodový atribut jména. Proto je v takovém případě na rozdíl od samostatného zápisu ženského jména osobě mužského pohlaví zachován veřejný zájem na ochraně identifikační funkce jména.

36. Byť si lze představit, že by danou otázku bylo možné vypořádat obsáhleji, tak v daném případě lze důvody rozhodnutí seznat, a proto není napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. V tom se nynější případ liší od věci řešené zdejší soudem v rozsudku ze dne 23. 7. 2021, č. j. 55 A 78/2019-31 (bod 25 odůvodnění), jímž bylo v pořadí první rozhodnutí žalovaného zrušeno pro nepřezkoumatelnost právě ve vztahu otázky (ne)vypořádání této námitky. V pořadí prvním rozhodnutí žalovaný pouze zrekapituloval průběh správního řízení a obsah znaleckých posudků a dalších důkazů, aniž by je nějak hodnotil a činil na jejich základě jakékoli závěry. Takovými vadami však již napadené rozhodnutí netrpí. Soud se přitom se způsobem, jakým se žalovaný, byť implicitně, s touto otázkou vypořádal, ztotožňuje.
37. Podle § 62 odst. 3 věty první a druhé zákona o matrikách může fyzická osoba, která má v matriční knize narození zapsáno jedno jméno, před kterýmkoli matričním úřadem prohlásit, že bude užívat dvě jména. Při volbě druhého jména platí odstavec 1 a § 18.
38. Podle § 62 odst. 1 věty třetí zákona o matrikách fyzické osobě mužského pohlaví nelze zapsat jméno ženské a naopak.
39. Podle § 18 odst. 2 části věty před středníkem zákona o matrikách mohou být zapsána dvě jména, která nesmí být stejná.
40. Jak již bylo uvedeno výše, povaha jména Maria jakožto jména ženského vyplývá jednoznačně ze správního spisu. Za této situace by tudíž prostým jazykovým výkladem ustanovení § 62 odst. 3 věty první ve spojení s § 62 odst. 1 věty třetí zákona o matrikách bylo možné dospět k závěru, že jméno Maria nelze jakožto jméno ženské zapsat muži ani jako druhé jméno. Soud však připomíná, že jazykový výklad je pouze prvotním přiblížením se k aplikované právní normě a východiskem pro její výklad, neboť samotný text právní normy nelze ztotožňovat s právním normou, která je jeho významem (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2007, sp. zn. II. ÚS 1710/07).
41. V daném případě je třeba vyjít ze smyslu a účelu právní úpravy zakotvené v § 62 odst. 1 věty třetí zákona o matrikách, který tkví v ochraně funkce identifikace osoby a určení jejího pohlaví, resp. v zákazu užití pohlavního či rodového atributu jména v rozporu s pohlavím jeho nositele. Přestože tedy zákon o matrikách *expressis verbis* zapovídá užití ženského jména jakožto druhého jména mužem, lze teleologickým výkladem i s ohledem na historické a náboženské konotace jména Maria dovodit, že v daném případě by užití tohoto jména jako jména druhého vedle stávajícího jména žalobce, tedy J. Maria M., nebylo v rozporu se smyslem a účelem právní úpravy, a tedy ani se zákonem.
42. S ohledem na shora uvedené tedy skutečnost, že správní orgány uzavřely, že jméno Maria je jménem ženským, avšak toto jméno v daném případě lze s přihlédnutím ke všem okolnostem zapsat osobě mužského pohlaví na druhém místě ve spojení s dalším jménem jednoznačně mužské povahy, nijak nezpochybňuje jejich závěr, že jméno Maria rozhodně nelze zapsat muži jako jméno jediné. I tato námitka je tedy nedůvodná.

K otázce veřejného zájmu

43. V rámci poslední žalobní námitky žalobce tvrdil, že se žalovaný žádným způsobem nevypořádal s argumentací žalobce, že jméno J. M. není vyjádřením jeho osobní identity, neboť žalobce v soukromém styku i přes související těžkosti užívá jméno M. M., a tedy současně k tomu, zda je tato situace ve veřejném zájmu více než domnělé zmatení veřejnosti pohlavím žalobce.
44. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se podává, že se žalovaný při řešení této otázky omezil na odkaz na odůvodnění předchozího zrušujícího rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 7. 2021, č. j. 55 A 78/2019-31. K tomu soud podotýká, že takový postup v dané věci s ohledem na její procesní vývoj nepovažuje za vadný a rozhodnutí v tomto rozsahu za nepřezkoumatelné. Obecně totiž platí, že rozsah povinnosti odůvodnit závěry rozhodnutí musí být posuzován ve světle okolností každého jednotlivého případu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 7 As 89/2024-37). V poměrech soudního přezkumu přitom Nejvyšší správní soud aproboval postup krajského soudu, který žalobní námitku vypořádal odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2024, č. j. 8 As 171/2022-44). Ostatně vypořádání dovolací námitky odkazem na jiné rozhodnutí připouští ve vztahu k civilnímu dovolacímu řízení rovněž Ústavní soud (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2021, sp. zn. IV. ÚS 1898/21). Pokud tedy žalovaný předmětnou námitku vypořádal odkazem na odůvodnění předchozího rozhodnutí zdejšího soudu, které je žalobci nesporně známo, považuje soud takový postup za zákonný, a to tím spíše, že žalovaný byl závěry tohoto rozsudku vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
45. Zdejší soud přitom v odkazovaném rozsudku podrobně vysvětlil důvody, pro které je ochrana proti zápisu jmen nerespektujících pohlaví dotyčné osoby ve veřejném zájmu, a to i při změně jména, přičemž zdůraznil, že jméno (a příjmení) provází člověka celým životem, je vyjádřením jeho osobní identity a člověk jeho prostřednictvím vstupuje v soukromý i veřejný styk. Nad rámec uvedeného soud doplňuje, že pokud má žalobce za to, že jeho současné jméno není vyjádřením jeho osobní identity, nic mu nebrání, jak ostatně učinil, požádat o změnu jména. Možnost změny jména však není s ohledem na potřebu ochrany veřejného zájmu bezbřehá, a proto zákon stanoví mantinely, v nichž se musí žalobce (i všechny ostatní fyzické osoby) pohybovat. Pokud žalobce v soukromém styku jméno Maria jakožto svůj pseudonym užívá, nic mu v takovém postupu nebrání, naopak ustanovení § 79 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, užití pseudonymu výslovně připouští. Způsobuje-li přitom užívání pseudonymu Maria žalobci, jak tvrdí, s ohledem na nemožnost užívání tohoto jména ve veřejném styku blíže nespecifikované těžkosti, jedná se o dopad týkající se výlučně soukromých zájmů žalobce, nikoliv zájmu veřejného. Soukromý zájem žalobce však může jen stěží převážit nad veřejným zájmem společnosti na ochraně identifikační funkce jména, a proto je rovněž tato námitka žalobce nedůvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

46. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
47. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. srpna 2025

Mgr. Ing. Petr Šuránek v. r.
předseda senátu